

P.M. i mål vid VI. afdelningen
allm. äkl. % Svar Sjvingberg
ang. majestätsbrott.

Denne promemoria afser endast att summariskt
föredraga de mera iögonfallande omissändiga
i riksdagen.

1734 års lag stadgade för såväl hädelse mot
Gud som snädelse mot konungen dödsstraff.
Då i gällande rätt hädelse löper med straffsbelägen
5 kronors böter till ett års fängelse, men snädelse
mot konungen med skäl till en månads fängelse
till fyra års straffarbete. Förde detta förhållande
väl närmast bero därpå, att majestätsbrotten
på grund af sin obefintlighet inom domstolspraxis
inte på senare tider blifvit bearbetade.

Det är väl snart hundra år sedan den
uppfattningen inom lagstiftningen tog sig uttryck
att man ej begär majestätsbrott genom att tala
snädligt om någon af konungens regeringsskand-
lingar utan att yttra det hänför sig till konungens
person. Naturligt är att konungens namn synner-
ligen ofta blifvit nämndt i sammanhang med
kritik af regeringen och den regeringen stödjade
klassen eller partiet.

I den moderna arbetarörelsens rättsåskåd-
ning ingår bland annat en annan stats-
form än den monarkiska fastän frågan har om
på grund af beifvande aktualitet ännu ej
kommit upp på det socialdemokratiska
programmet. I striden mot öfverklassen
har arbetarne ofta varit benägna för att
ställa konungen fram såsom den klassens hög-
ste representant. Den nuvarande konungens
valsfråk: "Med folket för fosterlandet" har
gjort arbetarne nuvarande, om de skulle på-
tänka folket såsom identiskt med dem. Gärva-
språk i sammanhang med väntan på medling
från regeringens sida i de stora arbetskonflikterna,
hafva stark kritik och många bittra ord om
regeringen och konungen framkommit i pressen,
på möten och man och man emellan.

Särfr är det ~~stilla~~ med förväning och häpnad
man granskar det obetydliga faktiska underlaget
för detta åtal, när nu, efter årtionden
majoritetsvotet åter ses dagen vid de svenska
domstolarne. Det är också vår lifligaste
övertygelse att ing. konungen personligen
kännt sig kränkt, utan att åtalet beviljats
på folkskyddet af den kontraherande
justitieministern, hvars synpunkter på inkränk-
ning af svensk, tryck- och yttraudefrihet redan
äro kända. Stockholm den 13 September
1909.

För paranden
ANTHONNUS,
rättegångsbiträd.